

Bygdasøgur eftir Viderø

Bókgarður hevur givið út tvær bókur eftir Kristian Osvald Viderø. Og eina bókina Saga um bygdirnar í Sandoyinni og oyggjunum nærhendis man fara at gerast bestseljari hjá sunnfjørðsmönnum til jóla

Kristian Osvald Viderø er ein av okkara stóru søgumönnum og tað sum hann hevur lagt eftir seg savnar neyvan dust á bókahyllunum.

Kristian Osvald Viderø hevur skrivað eina saga um bygdirnar í Sandoyinni. Bókin fevnir um heimbygðina Skálavík, Húsavík, Skarvanes, Dal, Skúvoy, Dímun, Sand, Skopun, Hest og Kulturs.

Hetta er ein drúgv bók, næstan 500 síður. Og málið hjá Kristian Osvaldi er tað sama sum í undanfarnum bókum. Eitt mál, ið ikki verður talað í dag. Við nógvum íslenskum ísletti. Men

stuttligt er tað at lesa. Kristian Osvald er forteljari av guðs náði og tað er eitt øgiligt minni hesin maður hevur havt.

Bókgarður hevur eisini givið út bókina "Frá landi av fyrsta sinni" eftir Kristian Osvald Viderø. Hetta er ein bók, sum viðgerð barnaárini, uttandala ferðum og hugleiðingar heima umframt fleiri yrkingar.

Bókgarður hevur eisini givið Færøsk Antologi eftir V.U. Hammersheimb. Talan er um tvey bind. Í øðrum stendur orðalistin, sum dr. Jacobsen, skrivaðu upp á lestrarárunum. Í hinum bindinum viðgerð Ham-

mersheimb føroyska málið umframt kvæðauppskriftir. jústinus

Sigurfari heima

Saltfiska línubáturin Sigurfari hjá Joensen & Olsen er komið heim úr New Foundlandi. Sigurfari fór avstað mitt í summari og fiskiskapurin hevur verið sera lítill.

Hósdagin setti Sigurfari fólk av á Havnini og síðan varð farið til Klaksvíkar.

Ballett á Múrinum

Danski ballettinstruktørurin Alexander Kørchen kom til Føroya í gjár. Hann skal kanna møguleikarnar fyri at gera eina ballett á kirkjubøkmúrinum. Og tá skrivað verður á, so meinast eisini við á. Tí ætlanin er at leggja eitt tak yvir Múrin og á takinum skal ballettin framførast og takast upp.

Alexander Kørchen hevur fingið peningaligan stuðul til projektið.

Ov tíðindafróðir politikarar skapa ótrygggleika

Politikarar eru ov skjóttir at fara í fjølmiðlarnar við stórtíðindum, heldur Lærafelagið

Lærafelagið talar nú at bæði landsstýri og bý- og bygðarráðnum fyri ta manngongd, sum er vorðin alt meira vanlig. Mannagongdini felagið mótmælir er, at landsstýrið og bý- og bygðarráð gjøgnum fjølmiðlarnar boða frá ætlaðum stórbroytingum, uttan at tey, sum broytingarnar raka, eru kunnaði frammanundan, og uttan at nøkur ítøkilig ætlan er til skjals.

Felagið visir á, at í heyst løsu foreldur at børnunum í skúlanum á Trøðni í bløðunum, at eitt av skúlaheimunum, sum hoyrir til

skúlan, skuldi seljast. Foreldrini vistu av ongum, og heldur ikki hvussu næmingarnir skuldu hýsast.

Herfyri bar útvarpið tey tíðindi, at Eysturskúlin skuldi seljast. Hvørki næmingar, foreldur, lærarar ella skúlaráð visti av nøkrum, og ongur ítøkilig ætlanir vóru um, hvar næmingarnir á skúlanum skuldu undirvísast, eftir at skúlin var seldur.

Føroya Lærafelag heldur, at slík framferð skapar rumbul og ótryggleika, og er ein háðan og undirmetan av børnum,

foreldrum og starvsfólki.

Víst verður á, at løgtingið við lóg hevur tryggjað avvarðandi eitt orð at siga í slíkum málum, men myndugleikarnir halda bert hánt um hesi lógartryggjandi rættindi. Lærafelagið heldur hetta vera eina beinleiðis hóttan móti fólkaræðinum, og tað átal- ar felagið harðliga, og biður bæði landsstýrið og bý- og bygðarráð taka sær annað skinn um bak.

tór.

Birting

Hetta er triðja árið, at Sverri Egholm og Niels Nattestad geva út (jóla)blaðið Birting, og eins og hini árin er alt upprunatilfar, ið her verður prentað, einki umsett úr øðrum málum.

Innihaldið er blandað. Her eru tvær stuttar (Jens Pauli Heinesen og Lydia Didriksen) og fleiri yrkingar, triggjar greinir um skaðatilburðir í ódnarveðrinum í desember 1917, sum Niels Nattestad og Johs. Andr. Næs hava skrivað. Freydis Poulsen hevur skrivað um festið í Tarti í Oyndarfirði, heilt aftur til 16. öld. Harumframt eru hugleiðingar hjá Gunnari Hoydal »Borgir« og ólav-søkuhugleiðingar Sverra Egholm »Har sprettur upp so mangt eitt træ«. Miðopnan er ein plakat við keipumyndum av fótóltslandsliðnum, og harumframt eru nógvar myndir, bæði tekningar og fotomyndir til hvørja grein ella søgu.

Summar fotomyndir (t.d. á bls. 5, 9 og 18) eru keðiliga kámar og grálígar. Tað mátti borið til at havt klárari myndir á so tjúkkum og blonkum pappiri, sum her er nýtt. Á s. 11 er krillurin sneiddur oman av konuni á myndini.

Stutt sagt — her er eitt blað, sum bæði yngri og eldri kunnu hava áhuga fyri, og sum óivað verður goymt og kann vera hent at hava á bókahyllini eisini til at taka fram aftur seinni. Hent hevði tað verið, um innihaldsyvirlit eisini hevði verið prentað á permuni aftan; tað hevði lætt um, um onkur seinni fekk hug at leita sær fram eithvert í blaðnum.

Men hesar atfinningar skulu ikki verða skrivaðar uttan samstundis at viðmerkja, at Birting hevur nóg gott tilfar við varandi virði. Alt er vandaliga skrivað og einki ber dóm av at vera tóm ifylla.

esj